

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2015/2376

(2015. gada 8. decembris),

ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pēdējos gados ir būtiski saasinājušās pārrobežu līmenī īstenotas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, agresīvas nodokļu plānošanas un kaitīgas nodokļu konkurences radītās problēmas, kurām lielu uzmanību pievērš gan Savienībā, gan pasaules līmenī. Nodokļu bāzes samazināšanās ievērojami mazina valstu nodokļu ieņēmumus; tas liedz dalībvalstīm piemērot izaugsmi veicinošu nodokļu politiku. Iepriekšēju nodokļu nolēmumu izdošana, ar ko veicina konsekventu un pārredzamu tiesību aktu piemērošanu, ir ierasta prakse, tostarp Savienībā. Nodrošinot noteiktību uzņēmumiem, nodokļu jomas tiesību aktu precizēšana nodokļu maksātājiem var veicināt ieguldījumus un tiesību aktu ievērošanu un tādējādi var veicināt to, ka tiek sasniegts mērķis turpināt attīstīt vienoto tirgu Savienībā, balstoties uz principiem un brīvībām, kas ir Līgumu pamatā. Tomēr nolēmumi attiecībā uz nodokļu vajadzībām izveidotām struktūrām ir ļāvuši atsevišķos gadījumos panākt zemu nodokļu līmeni par mākslīgi augstām ienākuma summām valstī, kas izdod, groza vai atjauno iepriekšēju nolēmumu, un ir veicinājuši to, ka saglabājas mākslīgi zemas ienākuma summas, kurām jāuzliek nodokļi jebkurā citā iesaistītajā valstī. Tāpēc ir steidzami nepieciešams palielināt pārredzamību. Lai to panāktu, ir jāuzlabo rīki un mehānismi, kas izveidoti ar Padomes Direktīvu 2011/16/ES ⁽⁴⁾.
- (2) Eiropadome 2014. gada 18. decembra secinājumos uzsvēra, ka steidzami jāpastiprina centieni cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu gan pasaules, gan Savienības līmenī. Uzsverot, cik nozīmīga ir pārredzamība, Eiropadome atzinīgi novērtēja Komisijas nodomu iesniegt priekšlikumu par automatisko informācijas apmaiņu par nodokļu nolēmumiem Savienībā.

⁽¹⁾ 2015. gada 27. oktobra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽²⁾ OV C 332, 8.10.2015., 64. lpp.⁽³⁾ 2015. gada 14. oktobra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

- (3) Direktīvā 2011/16/ES paredzēta obligāta spontāna informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm piecos konkrētos gadījumos un noteiktos termiņos. Spontāna informācijas apmaiņa, ja vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir iemesls uzskatīt, ka varētu rasties nodokļu zudums citā dalībvalstī, jau attiecas uz nodokļu nolēmumiem, kurus kāda dalībvalsts izdod, groza vai atjauno konkrētam nodokļu maksātājam attiecībā uz nodokļu noteikumu interpretāciju vai piemērošanu nākotnē un kuriem ir pārrobežu dimensija.
- (4) Tomēr efektīvu spontānu informācijas apmaiņu par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu kavē vairākas nozīmīgas praktiskas grūtības, piemēram, izdevējai dalībvalstij dotā rīcības brīvība pēc saviem ieskatiem izlemt, kuras citas dalībvalstis būtu jāinformē. Tādēļ informācijai, ar ko notiek apmaiņa, vajadzības gadījumā vajadzētu būt pieejamai visām pārējām dalībvalstīm.
- (5) Automātiskas informācijas apmaiņas par tādiem iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu darbības jomai, kuri izdoti, grozīti vai atjaunoti konkrētai personai vai personu grupai un uz kuriem minētajai personai vai personu grupai ir tiesības paļauties, vajadzētu attiekties uz tiem jebkādā materiālā formā (neatkarīgi no tā, vai tie pēc būtības ir saistoši vai nav, un no to izdošanas veida).
- (6) Juridiskās noteiktības labad Direktīva 2011/16/ES būtu jāgroza, iekļaujot atbilstīgu iepriekšēja pārrobežu nolēmuma un iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu definīciju. Minēto definīciju darbības jomai vajadzētu būt pietiekami plašai, lai tā attiektos uz dažādām situācijām, tostarp, bet ne tikai, uz šāda veida iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšējām vienošanām par cenas noteikšanu:
- vienaspusējas iepriekšējas vienošanās un/vai lēmumi par cenas noteikšanu,
 - divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējas vienošanās un lēmumi par cenas noteikšanu,
 - vienošanās vai lēmumi, ar ko nosaka to, vai pastāv pastāvīgā pārstāvniecība,
 - vienošanās vai lēmumi, ar ko nosaka to, vai pastāv fakti, kuri potenciāli varētu ietekmēt pastāvīgās pārstāvniecības nodokļu bāzi,
 - vienošanās vai lēmumi, ar ko nosaka hibrīdstrukturās nodokļa maksātāja statusu vienā dalībvalstī, kura ir saistīta ar iedzīvotāju kādā citā jurisdikcijā,
 - kā arī vienošanās vai lēmumi, kas balstīti uz novērtējumu par tāda aktīva nolietojumu vienā dalībvalstī, kurš ir iegūts no grupas uzņēmuma citā jurisdikcijā.
- (7) Nodokļu maksātājiem ir tiesības paļauties uz iepriekšēju pārrobežu nolēmumu vai iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, piemēram, nodokļu uzlikšanas vai nodokļu revīzijas laikā, ar nosacījumu, ka fakti, uz kuriem balstās iepriekšēji pārrobežu nolēmumi vai iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu, ir atspoguļoti korekti un ka nodokļu maksātāji ievēro iepriekšēju pārrobežu nolēmumu vai iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu noteikumus.
- (8) Dalībvalstis veiks informācijas apmaiņu neatkarīgi no tā, vai nodokļu maksātājs ievēro iepriekšēja pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu noteikumus.
- (9) Informācijas sniegšanai nevajadzētu izraisīt komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai tādas informācijas atklāšanu, kas būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai.
- (10) Lai gūtu iespējamo labumu no obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, informācija būtu jāsniedz nekavējoties pēc to izdošanas, grozīšanas vai atjaunošanas un tāpēc būtu jānosaka regulāri informācijas paziņošanas intervāli. To pašu iemeslu dēļ ir lietderīgi paredzēt obligāto automātisko informācijas apmaiņu par tādiem iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, kuri izdoti, grozīti vai atjaunoti laikposmā, kas sākas piecus gadus pirms šīs direktīvas piemērošanas dienas, un kuri vēl ir spēkā 2014. gada 1. janvārī. Tomēr saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem no šādas obligātās automātiskas informācijas apmaiņas varētu atbrīvot konkrētas personas vai personu grupas ar grupas kopējo gada neto apgrozījumu, kas ir mazāks par EUR 40 000 000.

- (11) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi saskaņā ar ļoti stingru nosacījumu kopumu no obligātās automatiskās informācijas apmaiņas izslēgt divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu ar trešām valstīm, ievērojot spēkā esošus starptautiskus nolīgumus ar minētajām valstīm, kurās minēto nolīgumu noteikumi neļauj atklāt informāciju, kas saņemta saskaņā ar minēto nolīgumu, trešās personas valstij. Tomēr šādos gadījumos tā vietā būtu jāapmainās ar 8.a panta 6. punktā norādīto informāciju saistībā ar pieprasījumiem, kuru rezultātā tika izdotas minētās divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu. Tādēļ šādos gadījumos paziņojamajā informācijā būtu jāietver norāde, ka tā ir sniegta, pamatojoties uz šādu pieprasījumu.
- (12) Obligātajā automatiskajā informācijas apmaiņā par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu katrā gadījumā būtu jāietver paziņojums, kurā iekļauta noteikta visām dalībvalstīm pieejamas pamatinformācijas kopa. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt praktiskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu šādas informācijas paziņošanu saskaņā ar procedūru, kas noteikta Direktīvā 2011/16/ES (iesaistot Administratīvās sadarbības komiteju nodokļu jautājumos), lai sagatavotu standarta veidlapu, kura jāizmanto informācijas apmaiņai. Minētā procedūra būtu arī jāizmanto, lai pieņemtu turpmākus praktiskus pasākumus informācijas apmaiņas īstenošanai, piemēram, tādu lingvistisko prasību noteikšanai, kuras tiktu piemērotas informācijas apmaiņai, izmantojot standarta veidlapu.
- (13) Izstrādājot šādu standarta veidlapu obligātajai automatiskajai informācijas apmaiņai, būtu lietderīgi ņemt vērā darbu, ko veic ESAO Kaitnieciskas nodokļu prakses forumā, kur tiek izstrādāta standarta veidlapa informācijas apmaiņai saistībā ar Ricības plānu par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu. Ir arī lietderīgi cieši un koordinēti sadarboties ar ESAO un ne tikai saistībā ar šādas standarta veidlapas izstrādi obligātajai automātiskajai informācijas apmaiņai. Galīgajam mērķim vajadzētu būt vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem visā pasaulē, kur Savienībai būtu jāuzņemas vadošā loma, popularizējot ideju par to, ka tādas informācijas klāstam par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, ar kuru automatiski apmainās, vajadzētu būt diezgan plašam.
- (14) Dalībvalstīm būtu jāapmainās ar pamatinformāciju, un ierobežots pamatinformācijas kopums būtu jāpaziņo arī Komisijai. Tas ļautu Komisijai jebkurā laikā uzraudzīt un novērtēt obligātās automatiskās informācijas apmaiņas faktisko piemērošanu attiecībā uz iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu. Tomēr informāciju, ko saņem Komisija, nevajadzētu lietot nekādiem citiem mērķiem. Šāda paziņošana neatbrīvos dalībvalsti no tās pienākumiem paziņot Komisijai par jebkura veida valsts atbalstu.
- (15) Atsauksmes, kuras saņēmeja dalībvalsts sniedz informācijas nosūtītājai dalībvalstij, ir nepieciešams elements efektīvas automatiskās informācijas apmaiņas sistēmas darbībā. Tādēļ ir lietderīgi uzsvērt, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienreiz gadā būtu jāsaņem atsauksmes par automatisku informācijas apmaiņu pārējām attiecīgajām dalībvalstīm. Praksē šīs obligātās atsauksmes būtu jāsaņem, par to divpusēji vienojoties.
- (16) Vajadzības gadījumā, ņemot vērā obligātās automatiskās informācijas apmaiņas posmu saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstij vajadzētu būt iespējai atsaukties uz Direktīvas 2011/16/ES 5. pantu attiecībā uz informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, lai no dalībvalsts, kas izdevusi nolēmumus vai vienošanās, saņemtu papildu informāciju, tostarp pilnu tekstu, kurā atspoguļoti iepriekšēji pārrobežu nolēmumi vai iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu.
- (17) Ir lietderīgi atgādināt, ka Direktīvas 2011/16/ES 21. panta 4. punkts reglamentē valodu un tulkošanas prasības, kuras attiecas uz sadarbības pieprasījumu, tostarp paziņojuma pieprasījumu, un pievienotajiem dokumentiem. Minētais noteikums būtu jāpiemēro arī gadījumos, ja dalībvalsts pieprasa papildu informāciju, ņemot vērā posmu, kurā atrodas obligātās automatiskās pamatinformācijas apmaiņa par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu.
- (18) Dalībvalstīm būtu jāveic visi saprātīgie pasākumi, kas vajadzīgi, lai likvidētu visus šķēršļus, kas varētu kavēt efektīvu un iespējami plašu obligāto automatisko informācijas apmaiņu par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu.

- (19) Lai veicinātu resursu efektīvu izmantošanu, atvieglotu informācijas apmaiņu un novērstu to, ka katrai dalībvalstij atsevišķi jāveic līdzīga tādas sistēmas izstrāde, kas paredzēta, lai uzglabātu informāciju, būtu jāparedz īpašs noteikums par centrāla direktorija izveidi, kurš ir pieejams visām dalībvalstīm un Komisijai un kurā dalībvalstis varētu augšupielādēt un glabāt informāciju tā vietā, lai apmainītos ar minēto informāciju, izmantojot drošu e-pasta sistēmu. Komisija saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 26. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem praktiskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu šādu direktoriju.
- (20) Ņemot vērā to pārmaiņu veidu un apjomu, kas ieviesti ar Padomes Direktīvu 2014/107/ES ⁽¹⁾ un šo direktīvu, būtu jāpagarina saskaņā ar Direktīvu 2011/16/ES iesniedzamās informācijas, statistikas un ziņojumu iesniegšanas termiņš. Šādam pagarinājumam būtu jānodrošina, ka informācijā, kas jāiesniedz, var atspoguļot pieredzi, kas izriet no minētajām pārmaiņām. Pagarinājumam būtu jāattiecas gan uz statistiku, gan citu informāciju, kas dalībvalstīm jāiesniedz pirms 2018. gada 1. janvāra, gan uz ziņojumu un attiecīgā gadījumā – uz priekšlikumu, kas Komisijai jāiesniedz pirms 2019. gada 1. janvāra.
- (21) Spēkā esošie noteikumi par konfidencialitāti būtu jāgroza, lai atspoguļotu obligātās automatiskās informācijas apmaiņas paplašināšanu, ietverot tajā arī iepriekšējus pārrobežu nolēmumus un iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu.
- (22) Šajā direktīvā respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši ar šo direktīvu tiecas nodrošināt, lai tiktu pilnībā ievērotas tiesības uz personas datu aizsardzību un darījumdarbības brīvība.
- (23) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, dalībvalstu efektīvu administratīvo sadarbību saskaņā ar nosacījumiem, kas ir saderīgi ar iekšējā tirgus pienācīgu darbību, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet vienādības un efektivitātes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (24) Tādēļ Direktīva 2011/16/ES būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2011/16/ES groza šādi:

1) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9) “automātiska apmaiņa” ir:

- a) direktīvas 8. panta 1. punkta un 8.a panta vajadzībām – iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Direktīvas 8. panta 1. punkta vajadzībām atsauce uz pieejamo informāciju attiecas uz informāciju, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar minētās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;
- b) direktīvas 8. panta 3.a punkta vajadzībām – iepriekš noteiktas informācijas par rezidentiem citās dalībvalstīs sistemātiska paziņošana attiecīgajai rezidences vietas dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Direktīvas 8. panta 3.a un 7.a punkta, 21. panta 2. punkta un 25. panta 2. un 3. punkta kontekstā jebkuram ar lielo sākuma burtu rakstītajam terminam ir tāda nozīme, kāda tam piešķirta saskaņā ar I pielikumā iekļautajām definīcijām;
- c) šīs direktīvas visu citu noteikumu vajadzībām, izņemot 8. panta 1. un 3.a punktu un 8.a pantu, – tādas iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana, kas sniegta saskaņā ar šā punkta a) un b) apakšpunktu;”;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 359, 16.12.2014., 1. lpp.).

b) pievieno šādus punktus:

“14) “iepriekšējs pārrobežu nolēmums” ir jebkura vienošanās, paziņojums vai jebkurš cits instruments vai rīcība ar līdzīgu ietekmi, tostarp izdots, grozīts vai atjaunots saistībā ar nodokļu revīziju, un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) to ir izdevusi, grozījusi vai atjaunojusi dalībvalsts valdība vai nodokļu iestāde, vai dalībvalsts teritoriālas vai administratīvas apakšvienības, tostarp vietējās iestādes, vai tas ir izdots, grozīts vai atjaunots to vārdā – neatkarīgi no tā, vai to faktiski izmanto;
- b) tas ir izdots, grozīts vai atjaunots konkrētai personai vai personu grupai, un minētā persona vai personu grupa uz to ir tiesīga paļauties;
- c) tas attiecas uz tāda juridiska vai administratīva noteikuma interpretāciju vai piemērošanu, kas attiecas uz to valsts tiesību aktu īstenošanu vai izpildi, kuri ir saistīti ar dalībvalsts nodokļiem vai dalībvalsts teritoriālu vai administratīvu apakšvienību, tostarp vietējo iestāžu, nodokļiem;
- d) tas ir saistīts ar pārrobežu darījumu vai ar jautājumu par to, vai darbības, ko veic vai neveic persona citā jurisdikcijā, rada pastāvīgu pārstāvniecību; un
- e) tas ir sagatavots, pirms tiek veikti tie darījumi vai darbības citā jurisdikcijā, kas potenciāli rada pastāvīgu pārstāvniecību, vai pirms tiek iesniegta nodokļu deklarācija par laikposmu, kurā notika darījums vai darījumu virkne, vai darbības.

Pārrobežu darījums var ietvert (bet neaprobežojas tikai ar to) ieguldījumu veikšanu, preču piegādi, pakalpojumu sniegšanu, finansējuma nodrošināšanu vai materiālo vai nemateriālo aktīvu izmantošanu, un tajā nav noteikti jābūt tieši iesaistītai personai, kas saņem iepriekšējo pārrobežu nolēmumu;

15) “iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu” ir jebkura vienošanās, paziņojums vai jebkurš cits instruments vai rīcība ar līdzīgu ietekmi, tostarp izdota, grozīta vai atjaunota saistībā ar nodokļu revīziju, un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) to ir izdevušas, grozījušas vai atjaunojušas vienas vai vairāku dalībvalstu valdības vai nodokļu iestādes, tostarp jebkura to teritoriāla vai administratīva apakšvienība, tostarp vietējās iestādes, vai tā ir izdota, grozīta vai atjaunota to vārdā – neatkarīgi no tā, vai to faktiski izmanto;
- b) tā ir izdota, grozīta vai atjaunota konkrētai personai vai personu grupai, un minētā persona vai personu grupa uz to ir tiesīga paļauties; un
- c) pirms pārrobežu darījumu veikšanas starp saistītiem uzņēmumiem ar to nosaka pienācīgu kritēriju kopumu saistībā ar transfertcenu noteikšanu minētajiem darījumiem vai nosaka peļņas attiecināšanu uz pastāvīgo pārstāvniecību.

Uzņēmumi ir saistīti uzņēmumi, ja viens uzņēmums tieši vai netieši piedalās cita uzņēmuma vadībā, kontrolē vai kapitālā vai vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās uzņēmumu vadībā, kontrolē vai kapitālā.

Transfertcenas ir cenas, par kurām uzņēmums pārved materiālo un nemateriālo īpašumu vai sniedz pakalpojumus saistītiem uzņēmumiem, un “transfertcenas noteikšana” ir atbilstīgi jāinterpretē;

16) piemērojot 14. punktu, “pārrobežu darījums” ir darījums vai darījumu virkne, ja:

- a) ne visas darījuma vai darījumu virknes puses ir rezidenti nodokļu vajadzībām dalībvalstī, kura izdod, groza vai atjauno iepriekšējo pārrobežu nolēmumu;
- b) darījuma vai darījumu virknes jebkura puse vienlaikus ir rezidents nodokļu vajadzībām vairāk nekā vienā jurisdikcijā;
- c) viena no darījuma vai darījumu virknes pusēm veic darījumdarbību citā jurisdikcijā, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, un darījums vai darījumu virkne veido daļu vai visu pastāvīgās pārstāvniecības darījumdarbību. Pārrobežu darījumā vai darījumu virknē ir ietvertas arī vienošanās, ko persona ir noslēgusi attiecībā uz tādu darījumdarbību citā jurisdikcijā, kuru minētā persona veic ar pastāvīgas uzņēmējdarbības vietas starpniecību; vai

d) šādiem darījumiem vai darījumu virknēm ir pārrobežu ietekme.

Piemērojot 15. punktu, "pārrobežu darījums" ir darījums vai darījumu virkne, kurā iesaistīti saistītie uzņēmumi, no kuriem ne visi ir rezidenti nodokļu vajadzībām vienā jurisdikcijā, vai ja darījumam vai darījumu virknēm ir pārrobežu ietekme;

17) piemērojot 15. un 16. punktu, "uzņēmums" ir jebkāda veida darījumdarbības veikšana.;

2) direktīvas 8. pantā svītrot 4. un 5. punktu;

3) pievieno šādus pantus:

"8.a pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu darbības joma un nosacījumi

1. Ja iepriekšējs pārrobežu nolēmums vai iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu ir izdota, grozīta vai atjaunota pēc 2016. gada 31. decembra, dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automātisku apmaiņu, saskaņā ar piemērojamiem praktiskiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu, par to informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī Eiropas Komisiju – ar ierobežojumiem, kas izklāstīti šā panta 8. punktā.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar piemērojamiem praktiskiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu, turklāt informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī Eiropas Komisiju – ar ierobežojumiem, kas izklāstīti šā panta 8. punktā, par tādiem iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, kuri izdoti, grozīti vai atjaunoti laikposmā, kas sākas piecus gadus pirms 2017. gada 1. janvāra.

Ja iepriekšēji pārrobežu nolēmumi un iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu ir izdoti, grozīti vai atjaunoti laikposmā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, šāda informācijas paziņošana notiek saskaņā ar nosacījumu, ka tie joprojām bija spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Ja iepriekšēji pārrobežu nolēmumi un iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu ir izdoti, grozīti vai atjaunoti laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim, šāda informācijas paziņošana notiek neatkarīgi no tā, vai tie vēl ir spēkā.

Dalībvalstis no šajā punktā minētās paziņojamās informācijas var izslēgt informāciju par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, kas pirms 2016. gada 1. aprīļa izdoti, grozīti vai atjaunoti konkrētai personai vai personu grupai, izņemot tos, kas veic galvenokārt finanšu vai ieguldījumu darbības, ar grupas kopējo gada neto apgrozījumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES (*) 2. panta 5. punktā, kas ir mazāks par EUR 40 000 000 (vai ekvivalentu summu jebkurā citā valūtā) tajā fiskālajā gadā, kas ir pirms gada, kad iepriekšēji pārrobežu nolēmumi un iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu ir izdotas, grozītas vai atjaunotas.

3. Divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu ar trešām valstīm ir izslēgtas no automātiskās informācijas apmaiņas jomas saskaņā ar šo pantu, ja starptautiskais nodokļu nolīgums, saskaņā ar kuru ir noslēgta iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu, par to neļauj atklāt informāciju trešām personām. Ar šādu divpusēju vai daudzpusēju iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu apmainās saskaņā ar 9. pantu, ja starptautiskais nodokļu nolīgums, saskaņā ar kuru ir noslēgta iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu, ļauj par to atklāt informāciju un trešās valsts kompetentā iestāde dod atļauju atklāt informāciju.

Tomēr, ja divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu tiktu izslēgtas no automātiskās informācijas apmaiņas saskaņā ar šā punkta pirmās daļas pirmo teikumu, ar šā panta 6. punktā norādīto informāciju, kas minēta pieprasījumā, kura rezultātā ir izdota šāda divpusēja vai daudzpusēja iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu, tā vietā apmainās saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

4. Panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja iepriekšējs pārrobežu nolēmums attiecas tikai uz vienas vai vairāku fizisku personu nodokļu lietām.
5. Informācijas apmaiņa notiek šādi:
- a) attiecībā uz informāciju, ar ko apmainās, ievērojot 1. punktu, – trīs mēnešos pēc tā kalendārā gada puses beigām, kurā iepriekšējie pārrobežu nolēmumi vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu ir izdotas, grozītas vai atjaunotas;
 - b) attiecībā uz informāciju, ar ko apmainās, ievērojot 2. punktu, – pirms 2018. gada 1. janvāra.
6. Informācijā, kas dalībvalstij jāpaziņo, ievērojot šā panta 1. un 2. punktu, ietver šādus datus:
- a) tādas personas, kas nav fiziska persona, identifikācija un – attiecīgā gadījumā – personu grupas, pie kuras tā pieder, identifikācija;
 - b) kopsavilkums par iepriekšējo pārrobežu nolēmumu vai iepriekšējo vienošanos par cenas noteikšanu saturu, tostarp apraksts par attiecīgo darījumdarbību vai darījumiem, vai darījumu virkni, ko sniedz abstraktā veidā, neizraisot komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu, vai tādas informācijas atklāšanu, kura būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai;
 - c) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu izdošanas, grozīšanas vai atjaunošanas datumi;
 - d) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu derīguma termiņa sākuma datums, ja tāds ir norādīts;
 - e) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu derīguma termiņa beigu datums, ja tāds ir norādīts;
 - f) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu veids;
 - g) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu darījuma vai darījumu virknes apjoms, ja šāds apjoms ir norādīts iepriekšējā pārrobežu nolēmumā vai ar iepriekšējo vienošanos par cenas noteikšanu;
 - h) to kritēriju kopas apraksts, kas izmantoti transfertcenā noteikšanā vai pašā transfertcenā, ja ir iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu;
 - i) tās metodes identifikācija, kas izmantota transfertcenā noteikšanā vai pašā transfertcenā, ja ir iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu;
 - j) to pārējo dalībvalstu identifikācija, ja tādas ir, kuras varētu skart iepriekšējais pārrobežu nolēmums vai iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu;
 - k) jebkuras personas, kas nav fiziska persona, identifikācija citās dalībvalstīs, ja tādas ir, kuras varētu ietekmēt iepriekšējais pārrobežu nolēmums vai iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu (norādot, ar kurām dalībvalstīm ietekmētās personas ir saistītas);
 - l) norāde par to, vai paziņotās informācijas pamatā ir iepriekšējais pārrobežu nolēmums vai pati iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu, vai pieprasījums, kas minēts šā panta 3. punkta otrajā daļā.
7. Lai veicinātu šā panta 6. punktā minētās informācijas apmaiņu, Komisija pieņem praktiskus pasākumus, kas vajadzīgi šā panta īstenošanai, tostarp pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu šā panta 6. punktā minētās informācijas paziņošanu kā procedūras daļu, ko izmanto, lai noteiktu 20. panta 5. punktā paredzēto standarta veidlapu.
8. Informāciju, kas noteikta saskaņā ar šā panta 6. punkta a), b), h) un k) apakšpunktu, neziņo Eiropas Komisijai.

9. To attiecīgo dalībvalstu kompetentā iestāde, kuras noteiktas saskaņā ar 6. punkta j) apakšpunktu, nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņās darbdienu laikā pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina informācijas saņemšanu kompetentajai iestādei, kas sniegusi informāciju. Šo pasākumu piemēro līdz brīdim, kad sāk darboties 21. panta 5. punktā minētais direktorijs.

10. Dalībvalstis – saskaņā ar 5. pantu un ņemot vērā 21. panta 4. punktu – var pieprasīt papildu informāciju, tostarp iepriekšējā nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu pilnu tekstu.

8.b pants

Statistika par automātisko apmaiņu

1. Dalībvalstis pirms 2018. gada 1. janvāra reizi gadā iesniedz Komisijai statistiku par automātiskās apmaiņas apjomu saskaņā ar 8. un 8.a pantu un, ciktāl iespējams, informāciju par administratīvām un citām attiecīgām izmaksām un ieguvumiem, kas saistīti ar notikušo apmaiņu un visām iespējamām izmaiņām gan attiecībā uz nodokļu administrācijām, gan trešām personām.

2. Komisija pirms 2019. gada 1. janvāra iesniedz ziņojumu, kurā sniedz pārskatu un novērtējumu par statistiku un informāciju, kas saskaņā ar 1. punktu saņemta par tādiem jautājumiem kā automātiskās informācijas apmaiņas administratīvās un citas attiecīgās izmaksas un ieguvumi, kā arī par saistītajiem praktiskajiem aspektiem. Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz 8. panta 1. punktā norādītajām kategorijām un nosacījumiem, tostarp nosacījumu, ka ir jābūt pieejamai informācijai par citu dalībvalstu rezidentiem, vai 8. panta 3. a punktā minētajiem posteņiem, vai attiecībā uz abiem šiem jautājumiem.

Izskatot Komisijas iesniegto priekšlikumu, Padome izvērtē iespējas turpmāk stiprināt automātiskās informācijas apmaiņas efektivitāti un darbību un paaugstināt attiecīgās prasības, lai paredzētu, ka:

- a) izmantojot automātisko informācijas apmaiņu, katras dalībvalsts kompetentā iestāde par taksācijas periodiem, sākot no 2019. gada 1. janvāra, paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju attiecībā uz minētās citas dalībvalsts rezidentiem par visām 8. panta 1. punktā norādītajām ienākumu un kapitāla kategorijām, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju; un
- b) 8. panta 1. un 3.a punktā ietverto kategoriju un posteņu uzskaitījumu var paplašināt, iekļaujot tajā citas kategorijas un posteņus, tostarp autoratlīdzības.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).”;

- 4) direktīvas 20. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Komisija pirms 2017. gada 1. janvāra pieņem standarta veidlapu, tostarp valodu lietojuma kārtību, saskaņā ar 26. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Automātisko informācijas apmaiņu par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, ievērojot 8.a pantu, veic, izmantojot standarta veidlapu. Šāda standarta veidlapa nepārsniedz 8.a panta 6. punktā minētos informācijas apmaiņas elementus un citas saistītas jomas, kas saistītas ar šiem elementiem un vajadzīgās, lai sasniegtu 8.a panta mērķus.

Pirmajā daļā minētā valodu lietojuma kārtība neliedz dalībvalstīm paziņot 8.a pantā minēto informāciju jebkurā Savienības oficiālajā un darba valodā. Tomēr minētā valodu lietojuma kārtība var paredzēt, ka šādas informācijas pamatelementi tiek nosūtīti arī citā Savienības oficiālajā un darba valodā.”;

- 5) direktīvas 21. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Noteiktā kārtībā Komisijas Drošības akreditācijas iestādes pienācīgi akreditētas personas minētajai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs 5. punktā minētā direktorija un CCN tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.”;

b) pievieno šādu punktu:

“5. Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.a panta 1. un 2. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automatisko apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu. Visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktorijā. Komisijai arī ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktorijā, tomēr saskaņā ar ierobežojumiem, kuri noteikti 8.a panta 8. punktā. Komisija pieņem vajadzīgos praktiskos pasākumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

Kamēr minētais drošais centrālais direktorijs vēl nedarbojas, 8.a panta 1. un 2. punktā paredzēto automatisko apmaiņu veic saskaņā ar šā panta 1. punktu un piemērojamiem praktiskajiem pasākumiem.”;

6) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis nosūta Komisijai 8. un 8.a pantā minētās automatiskās informācijas apmaiņas efektivitātes ikgadēju izvērtējumu, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Minētā ikgadējā izvērtējuma paziņošanas formu un nosacījumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka Komisija.”;

b) panta 5. un 6. punktu svītro;

7) direktīvai pievieno šādu pantu:

“23.a pants

Informācijas konfidencialitāte

1. Attiecībā uz informāciju, kas Komisijai paziņota, ievērojot šo direktīvu, Komisija saglabā konfidencialitāti saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro Savienības iestādēm, un to nedrīkst izmantot nekādiem citiem mērķiem kā tikai tiem, kuri vajadzīgi, lai noteiktu, vai un cik lielā mērā dalībvalstis izpilda šīs direktīvas prasības.

2. Informāciju, ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 23. pantu, kā arī visus ziņojumus vai dokumentus, kurus Komisija ir izstrādājusi, izmantojot šo informāciju, var nosūtīt citām dalībvalstīm. Uz šo nosūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura informāciju ir saņēmusi.

Komisijas izstrādātus ziņojumus un dokumentus, kas minēti pirmajā daļā, dalībvalstis drīkst izmantot tikai analītiskiem mērķiem, un dalībvalstis informāciju nepublicē un nedara pieejamu nevienai citai personai vai struktūrai, nesāņemot nepārprotamu Komisijas piekrišanu.”;

8) direktīvas 25. pantam pievieno šādu punktu:

“1.a Regulu (EK) Nr. 45/2001 piemēro jebkurai personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu, ko veic Savienības iestādes un struktūras. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, Regulas (EK) Nr. 45/2001 11. pantā, 12. panta 1. punktā un 13. līdz 17. pantā paredzēto pienākumu un tiesību joma tiek ierobežota, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās regulas 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās intereses.”

2. pants

1. Dalībvalstis līdz 2016. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2017. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2015. gada 8. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. GRAMEGNA
